78ste Jaargang — N° 51

Zaterdag 17 December 1932.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel .....fr. 1.06
Tusschen Allerlei- in Provincie-nieuws .....fr. 2.00
Gerechtelijke aanschrijvingen .....fr. 3.00

Kleine Aankondigingen

Van 1 tot 4 regels .....fr. 3.50
Elke regel meer .....fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE:

DRUKKERIJ COLLEN
— (Naaml. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL,
(Steendenpoort).
TONGEREN

Postcheck rekening n. 846.
Telefoon 13

Abonnementsprijs: fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
50 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Ontslag der Regeering

BELGIE WEIGERT DE BETALING VAN 15 DECEMBER TE DOEN AAN AMERIKA.

Minister de Broqueville heeft Dinsdag den Koning het ontslag der regeering aangeboden.

Alvorens ontslag te nemen, vergaderden de Ministerraad, en met unanimiteit werd geweigerd op den vervaldag van 15 December de schuldbetalingen aan Amerika te hernemen. Minister Hymans heeft dit besluit ter kennis gebracht van M. Gibson, gezant van Amerika te Brussel, die het dadelijk overgeseind heeft naar Washington.

Hierna kondigen wij de weigeringsnota der Belgische regeering af:

* * *

« De ministerraad heeft kennis genomen van de diplomatieke briefwisseling die deze dagen gehouden werd in verband met de schuldenkwestie. Hij heeft vastgesteld dat het akkoord gesloten te Washington op 18 Augustus 1915 tot basis gehad heeft de betalingscapaciteit van België. Daarenboven is België voor het moratorium in 1931 tot stand gekomen op voorstel van den President der Verenigde Staten en door het akkoord in Juli laatst te Lausanne ontstaan, beroofd geworden van eene ontvangst die een essentieel element uitmaakte van zijne begrooting. De regeering heeft geoordeeld dat deze omstandigheden haar verhinderen op 15 December de betalingen te hernemen, die sedert Juli 1931 opgeschorst waren. Zij heeft de regeering der Verenigde Staten van dit besluit kennis gegeven en tevens haar spijt er over uitdrukkende dat geene minnelijke schikking hieromtrent is kunnen bereikt worden voor den aanstaanden vervaldag. Evenmin heeft zij verklaard dat België steeds bereid is zijne medewerking te verleenen met het oog op eene regeling der intergouvernementeele schulden en der andere vraagstukken waarvan de economische heropleving afhangt ».

* * *

Wij kunnen niet anders doen dan onze regeering met haar besluit gelijk te geven.

Wij zijn nu reeds klimatig bij al de traktaties de « dupe » van de historie geworden. Wij hebben ons voor de anderen opgeofferd en we werden op den koop toe voortdurend geschoren.

Als de Verenigde Staten niet voelen dat het een schande is, België op gelijken voet als machtige landen te behandelen, dan moet het Washington maar op een andere manier aan 't verstand gebracht worden.

Zelfs Uncle Sam kan een kei het vel niet afstroopen; hij moet wachten tot betere dagen het kleine België in staat stellen zijne verplichtingen na te leven.

* * *

M. DE BROQUEVILLE KABINETSVORMER

Graaf de Broqueville werd door den Koning gelast een nieuw Ministerie samen te stellen.

In den loop van den dag heeft graaf de Broqueville Woensdag achtereenvolgens besprekingen gehouden met de hh. Theunis, Jaspar, Sap, Poullet, Devèze en Lippens, en 's avonds zou hij zijn onderhandelingen voortzetten.

Woensdag avond was de indruk, dat de onderhandelingen op verre na zoo niet gevorderd zijn als men eerst had verwacht. Er blijken zelfs ernstige moeilijkheden op te rijzen. Men weet, dat naast de liberalen ook de kristen demokraten voorwaarden gesteld hebben meer wat betreft het technisch onderwijs en de voortzetting van de taalpolitiek zooals ze door de regeering Renkin werd opgevat.

Ook wat aangaat de personenkwestie zullen nog onderhandelingen noodzakelijk zijn, alvorens deze als geregeld mag worden beschouwd.

Aan liberalen kant wordt nog verzekerd, dat ook minister Forthomme uit de regeering zou treden en dat minister Bovesse er niets voor voelt om aan het hoofd van het ministerie van Posterijen te blijven. Men weet dat er spraak van is, dat hij naar landsverdediging zou overgaan.

De h. Devèze schijnt wel bereid te zijn in de regeering te treden en wel als minister van rechtswezen.

Thans is het zooveel als zeker dat M. Van Kerchove d'Exaerde, minister van Landbouw zal worden.

M. Forthomme zal door de liberalen voorgesteld worden voor het ambt van voorzitter van den Senaat.

M. Lippens stelt waarschijnlijk zijne kandidatuur voor het zelfde ambt, doch naar wij uit liberale bron vernemen zou hij geen kans hebben.

Over het algemeen denkt men dat de moeilijkheden welke zich voordoen tusschen katholieken en liberalen vrij spoedig uit den weg zullen geruimd zijn en dat de nieuwe regeering deze week zal zijn samengesteld.

M. Devèze tot M. Vandervelde. — De liberale leider heeft zich tot M. Vandervelde gewend met een brief, waarin hij zegt dat hij, namens de liberale partij, den heer de Broqueville den wensch heeft uitgedrukt voor alles aan de socialistische partij het aanbod te doen tot het samenstellen van eene nationale regeering, mits eerbiediging van de voorwaarden waaraan de landsraad van de liberale partij alle goevernementeele medewerking heeft onderschikt gemaakt, en ten einde gemeenschappelijk de maatregelen tot ekonomisch en finantieel herstel te nemen, welke de toestand van het land dringend nodig maakt.

M. Vandervelde antwoordt. — M. Vandervelde heeft zijne groote verbazing uitgedrukt over het feit dat M. Devèze hem de [illegible] M. Devèze toch geen kabinetsvormer is, en daar de gelijk aanbod toch alleen kan en mag uitgaan van de personaliteit, welke gelast is met de samenstelling der regeering. Wat er ook van zij, M. Vandervelde zou aldus M. Devèze betrekken dat hij zich niet zaken moet die niet in zijne bevoegdheid vallen! Hel raak!

M. Devèze tot M. Vandervelde. — TWEEDE BRIEF. — M. Devèze heeft onmiddellijk geantwoord met zeer eenen brief, bewerende dat M. de Broqueville het met hem eens is en dat deze kwestie van procedure de socialisten niet mag beletten zijn eersten smeekbrief in aanmerking te nemen. Het spreekt van zelf dat M. Vandervelde geenerlei notitie kan nemen van den voorstel tot deelname aan de regeering, dat niet uitgaat van een verantwoordelijken kabinetsvormer. En daarin heeft hij gelijk. Het is niet M. Devèze die de regeering samenstelt, maar wel M. de Broqueville. En deze zal in geen geval beroep doen op de socialisten.

BIJ DE CHRISTEN-DEMOKRATEN.

Lagere en technische onderwijs. — De Besturenraad van het Algemeen Christen Werkersverbond heeft op zijne vergadering gehouden. Waren aanwezig: MM. Poullet, Rubbens, Marck, Rutten, Heyman, Pauwels, Van Brussel, Carton, Teghoffen enz.

Deze vergadering heeft niet van een klein dakje gekeken. Er werd uitgestrekt geen eensgezindheid op de linksche eischen — zooals deze uitgedrukt in, — verre van daar! En zulks zoomin op het lager als op het technisch onderwijs.

Wat het lager betreft, hier kan het A.C.W. niet instemmen met de Eischen uitkomende van « bloedvloeiende » katholieken en van « blokkoering » der liberalen; is hier geen kwestie van « bloedvloeiens » maar van toekenning van meer toegeven aan de eischen zijnde eischen van de onderwijzers.

Wat de [illegible] betreft, zou het wel [illegible] dat de leeraren voort [illegible] van het onderwijs [illegible] 25 leerlingen bewijst wel! die nieuwe school aan een [illegible] aan den wil der bursalen kombordt.

Wat het technisch derwijs betreft, hier is er geen onverzettelijke weigering dit onderwijs uitgezijn van het Ministerie van Wetenschappen en Kunsten te doen afhangen mits dat een voorstel dat de minister van Wetenschappen (Kunsten) wel over dit onderwijs kontrolog uitoefenen, doch dat het technisch derwijs zij Nijverheid en Arbeid blijft. Het is hiem zin dat er eene formuul moet gevond worden.

* *

De christen-demokraten afgevaardigden zijn Woensdag voor de bijeenkomen in de Kamer [illegible] M. de Broqueville.

LANDBOUWDERWIJS.

Verzoening wel, maar geen vernedering. — De landbouwgroepen eenstemmig beraad laten over den Raden eisch in zake landbouwonderwijs [illegible] van het Ministerie van Landbouw.

Er werd bepaald daten zich to dien opzichte wel verzoenenaag toonen, en dat het geschiedend landbouwonderwijs niets te vreezen heeft van kontrolog van Wetenschappen en Kunsten, maar dat die verzoening volstrekt geen vernedering mag zijn.

M. Parein, hoofdden van den Boerenbond en Mgr Luytgens, algemeen-sekretaris van den B.B. hebben Woensdag namiddag dit besluit M. de Broqueville meegedeeld.

De afschuwelijkheden van 't bolchevisme

De regeering de vijets heeft een dekreet uitgevoerdigd al de andere in onmenschelijkheid, en schuwelijkheid verre overtreft.

Dit dekreet heft strek op al de nijverheidstrekken en stemt met intrekking der brood- en voedingsalt elke niet geoorloofde afwezigheid van fabriek, al ware het maar een dag, t dit monsterachtig dekreet, dat uit hie woningen moeten gezet worden al de rekkerden, die het bevel zullen overtreden dit zonder bekommernis om het seizoede temperatuur, den voorraad of de vermiddelen.

Het officieel orgaan kommunistische partij vergt daar alzoo dat geen enkele fabriek, noch ondering, voor het verloopen eener periode zes maanden, werkliedden meg heenamen, die het werk daar verlaten hadden.

De kommunistische bladen schrijven dat het toepassen van barbaarsch dekreet in de fabrieken der [illegible]ek van Moskow begonnen is, alzook het kolenbekken van den Donetz. Zij zeggen ook dat honderden personen ontslagen werden en sedert verscheidene dagen geen van hunne voedingskaart. Die ongelukkige moeten thans van hooger sterven.

Eenige sovjetschoofdmannen gevoelen toch medelijden voor die elendigen en doen hun best om ze te redden, maar het officieel orgaan der Russische barbaren verklaart dat al wie edelmoedigheid gevoelt, streng gestraft zal worden, [illegible] strengheid alleen de nijverheid kan bescharmen tegen de wanorde veroorzaakt door werkliedden die de fabrieken verlaten om in andere streken werk te zoeken, waar zij hoopen meer eten en een beter onderkomen te vinden. Het is de syndikaten ook streng verboden, gelijk op welke wijze, de ontslagnemende werkliedden te helpen.

In geheel de geschiedenis der wereld vindt men geen voorbeeld van zulke barbaarschelijkheid. En dat gebeurt in het beschaafd Europa der twintigste eeuw!

Nog de Ouderdomspensioenen

Het is een ongehoord feit hoe de socialisten hijk geven van kwaadwilligheid en de verwoede kampaanse die ze leiden tegen h. Heyman.

Onze lezers zullen zich herinneren hoe zij geweldig misbaar gemaakt hebben en te kort zijn geraakt verleden week tegen de zogezegde vermindering van de ouderdomspensioenen, welke minister Heyman zou ingevoerd hebben, tenzevolge het koninklijk besluit van 27 November l.l.

Volgens dat sedistische pers zou het koninklijk besluit uitgevoerd geweest zijn tot op den dag van de wetgevende verkiezingen, ten einde de [illegible] te hebben der kiezers aan de kassa te stellen.

En schandelijk kiezen zeuver dus, noch min, noch meer, dat de katholieken zouden gebruikt hebben uit vreys voor de stemmingen om hun geloofbaar kiezers om [illegible] te lijden.

[illegible] die waarlijk te in[illegible] het en werk, neemen wij [illegible] kennis genomen van het koninklijk [illegible] dat de [illegible] minister [illegible] gezegd dat [illegible] voor [illegible] schuldigen [illegible] ten einde er zelf politie [illegible] te doen.

Zoo juist Loeft de heer minister [illegible] hen, door zijn schrijven [illegible] dat het zoo [illegible] over de vaststelling van roosters [illegible] schijven, tusschen het maximumen minimumbedrag der inkomsten, en abs[illegible] was noch rechtstreks, noch onrechtstreks voor de ouderdomspensioenen.

Minister Heyman is gekomen met de volksche middens vertrouwd om te weten dat onze ouderlingen het totnogtoe vastgestelde pensioen bevoorlig hebben, en heeft voldoende bewijzen gegeven, tijdens zijn vijfjarig ministerschap, dat hij te eerlijk en te brachtelijk is om dergelijken aanslag en het moedelijk [illegible] van onze menschen te plegen.

* * *

Het dagblad « Le Peuple » heeft dan ook deze dit schrijven gevestigd welke dwaasheid het begaan heeft en is verstandig genoeg geweest om de zaak in den doofpot te steken.

« Vooruit », echter, het socialistisch dagblad van Gent, zijn meyhode getrouw, komt eens te meer bewijzen tot welke trouwloosheid het bekwaam is en tot welke praktijken de volksmenschen haat kan aanleiding geven.

Evenals « Le Peuple », wend « Vooruit » door minister Heyman er toe verplicht een antwoord op te nemen op de beschuldigingen welke het blad geuit had. Verre van het wijze voorbeeld te volgen van zijn Brusselschen confrater, en die zaak maar te laten rusten om zich de vingers niet te verbranden, kondigde het blad aan dat het is anderdaags de stellingen bewijzen zou leveren dat minister Heyman toch op onachtstreedsche wijze de ouderdomspensioenen had verminderd, aldus de aandacht van de zaak afleidende tot den volgenden dag.

En wat zien wij gebeuren?

In het nummer van « Vooruit » van Zondag l.l. verschijnt een hoofdartikel, getiteld: « Werden de ouderdomspensioenen door minister Heyamn verminderd? Wij zeggen: Ja ».

Daarin schrijft de steller van het artikel de vermindering der oudrdomspensioenen door bewijzen te staven; doch, in plaats van het artikel te steunen op het koninklijk besluit van 27 November l.l. dat enkele dagen te voren geeritikeerd werd, spreekt hij er absoluut niet meer over, maar onderzoekt eenvoudig enkele bepalingen van de wet van 27 Juli 1932, om aan te toonen dat deze wet restrictieve maatregelen had ingevoerd.

« Vooruit » wil dus niet erkennen dat het door minister Heyman op zijne plaats werd gezet om de nederlage meest bijden, doch het verschuift de kwestie op een heel ander terrein om nogmaals de geluzenheid te hebben critiek te kunnen uitvoeren.

Wij nu, wij herhalen hier nogmaals wat we reeds zoo dikwijls geschreven hebben, en dat door niemand ooit werd betwist dat door bedoelde wet geen beperkende maatregelen werden getroffen. Integendeel, die wet werd juist gestemd om de misbruiken uit te roeien, waarover iedereen zich beklaag ook de socialistische leiders, en sommige personen van het toekennen van het ouderdomspensioen uit te sluiten die er waarlijk geen behoefte aan hebben. Voor de anderen wordt het bedrag van het pensioen niet in het minst verminderd.

Dit is nu, kort en bondig uitgelegd, de methode welke de socialistische dagbladen gebruiken om hun kwers te foppen en in doeken te winden.

Wanneer zullen de goedgeloovige arbeiders, die zich om den tuin laten leiden door die volksbedriegers, gaan inzien dat hun leiders, door dergelijke practijken, afbreuk doen aan het meest elementair begrip van eerlijkheid en loyauteit tegenover de tegenstrevers.

WAT DE LAATSTE VERKIEZINGEN ONS LEEREN

In elken kiesstrijd hebben we iets te leeren.

Beginnen wij met hetgeen het duidelijkst spreekt. Men zou moeten blind en doof zijn om niet te leeren uit deze verkiezing dat wij in België nog niet rijp zijn voor een schoolloorlog.

Als regeringspartij in een tijd van crisis, van nood bij 't volk, van finantieele misserie in de Staatskas, van werkgebrek voor werkman en baas aangevallen met de woertheid van een vijand die machtig is en die weerschetig schoon spel had, wat zou er natuurlijker zijn geweest, dan dat wij een klopping zouden gekregen hebben.

En verre van daar, wij komen met de zegepalm uit den strijd. Waarom? Laten wij u eerst op wijzen dat er veel gebeden werd, 't Is waar, O.L.Heer geeft niet altijd wat wij vragen onmiddellijk en zoaals wij het gevraagd hebben. 't gebeurt wel eens dat Hij een kwaad laat gebeuren dat een beproeving nuttig, zelfs noodig is, meer in zake Kerkvervolging en andere [illegible] van dien aard, hebben we in de geschiedenis gezien dat de die er onder leden wel eens niet gehoeft onschuldig [illegible] en hun onschuldigheid, hun [illegible]. Wanneer we ook van het wij kath. liegen in België toch wel nog zoo weinig om zijn gaat dat wij die proeving [illegible] niet noodig hadden. 't Was ons [illegible] de katholieke vermaning.

Doch met ons kleen menschelijk verstand kunnen wij de eerlijk niets van Gods beschikkingen en doorgrinden en als gevolg [illegible] wijzen doen we dan ook best een vurig dankgebed aan God te sturen om de behaalde zege.

* * *

Komen we terug tot onze vraag:

Menschelijkerwijze gesproken hoe komt het dat wij zegeprakend uit den strijd komen?

Ja wel omdat we een ernstige politieke partij zijn, de eenige die waarborg geeft van rust en orde in 't land, maar boven alles omdat de onverstandige vijand ons met den schoolloorlog had bedreigd.

De bedreiging [illegible] en zij was daar werkelijk [illegible] van de Congressen en de reeds gestelde daden van den vijand, de bedreiging zijnen is voldoende geweest om verzijds van al de katholieken [illegible] werkliedden te schuiden om hijen te breegen maar anderzijds ook om vele duizende kiezers te verafschuwen van dat kwaadwillig dat men schoolloorlog noemt.

Zij de vijand is dat onverbiddelijk gewaar geworden. De socialisten hebben niet [illegible] den [illegible] dat, in hun kleinhedje, te zegen, dat zij gestemd hadden op hun Congres. Zij zwegen [illegible] uit vreys voor den kiezer. En de liberalen, zij durven hut nog beter: « Vrede » riepen zij, alzoo gelijk de Duitschers onder den oorlog. « Kameraad! », gelijk de onschuldigste kinders van de wereld, zij wisten van niets in hun Congressen hadden ze nooit van Schooloorlog gesproken en de laatste dag kwamen de liberale ministers ons dat ten huize zweeren « niemand onder ons heeft daar ooit aan gedacht ».

Alto! 't Is goed. Wij geloven u... maar moge dit maal toch uw beeuw rechtzinnig zijn. Nu hebt gij zan den lijve ondervonden wat de bedreiging heeft uitgewerkt; zorgt maar dat ge nooit moet ondervinden wat dit dead zelf zou kosten.

* * *

Dit geldt voor de liberalen. We kunnen helaas! hetzelfde niet zeggen voor de socialisten. Deze hebben niets van deel van ons volk in zoover vergoddeloosd en gefanatiseerd, dat deze slechtoffers niet meer reageeren.

Goddank, in Vlaamsch België althans, is nog een groot deel van ons volk nog naar aan zijn tersten stadium van socialisering, en een grooter deel nog, is er volledig vrij van geblieven, ook daarop wijst de kiezing ons. Een zeer groot deel van ons volk heeft aan den aanval weerstaan.

Wij kunnen het niet genoeg herhalen aan onze burgerij, aan onze katholieke burgerij vooral in hun eigen belang. We mogen er eens al kwaad om zijn, zooveel we willen, we staan voor feiten: het stemrecht is algemeen — de werkersklas is veruit de talrijkste in België (trachten we niet ons zelf te bedriegen met dat te willen loochenen of niet te zien) — die werkersklas is bestendig bloot gesteld aan de vernijnigste opruiering, met argumenten die pak hebben op niet klaarziende menschen en helaas soms ook op klaarziende, — en zij, die uit al hun krachten werken om die werkersklas te ontwikkelen, om ze aan de bekoring te onttrekken, met voor hun het noodige of althans het redelijke te vragen, deze worden soms — vroeger meer dan nu, — maar nu ook nog — verdacht gemaakt en verguisd.

Burgers, landbouwers, laten we met geen vuur spelen. Alleen klassenverzoening kan ons redden — ons, dit is, in de staat én de kerk en de burgerij en den boerenstand meedoen; en klassenverzoening veronderstelt, meer gelijkheid broederlijkheid, liefde en vooral rechtvaardigheid.

Luisteren we niet naar opnimies die de burgerij soms willen opjagen tegen de werkersklas. Maar luisteren we naar ons gezond oordeel, en naar onze christene gevoelens. Wij geven het goern toe er is reeds ontzindig veel veranderd, en bij de verstandige werkliedden die begrijpen hoeveel hun toestand verbeterd is, én bij de burgerij die besef gekregen heeft van dat al te grooten afstand die de beide klassen van elkander scheidde.

Toenadering en nog beter van den werkelijken toestand, dit zijn de hoogstnoodige voorwaarden om op den duur aan een ramp te ontsnappen.

Laten we ons niet verblinden door onze zegepraal van haden. Vergeten we nooit te denken aan den dag van morgen.

* * *

Ook over de Nationalisten heeft de verkiezing ons veel geleerd. Het is, alles doorgen genomen, een achteruittocht. Het dreigend gevaar van het anticlericalisme is er zeker voor iets tusschen. Maar de reeds gestemde Vlaamsche wetten en de aangekondigde volkslige oplossing van het taalvraagstuk zijn er ook niet vreemd aan.

Het is echter nog niet overwonnen. Gevolsmenschen vooral in de streken waar het nog nooit gehoed hunnen dreng, zijn er nog ontvankelijk voor. De minste aarzeling bij de oplossing van het taalvraagstuk of bij de toepassing der gestemde wetten, zou ons een verrassingen kunnen bloot stellen.

Na het taalvraagstuk werd nu het militarisme het stokpeerd van het nationalisme. Dat is geen bewijs van sterkte bij een partij aldus van programma te moeten veranderen om in 't leven te kunnen blijven. We mogen echter niet het oog niet verliezen, dat het militarisme in alle landen — een gevaar schept. Waken wij goed op de misbruiken. Het gezond oordeel zegt, dat — voor het eenpalijk althans — er geen noodwendigheid is. Maar een leger moet geen militarisme aankweeken. Er zijn in dat opzicht schrijnende misbruiken. Later wil ook hierin niet te laat inrijpen. De zuiverste vaderlandsliefde vraagt geen overtolligheid bij de lageruitgaven, geen verspillingen, om niet te spreken van andere kwade gevolgen van het militarisme.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Eene omwenteling in de radio. — UITVINDING VAN EEN FRANSCH KLOOSTERLING. — Onze moderne tijd heeft ontzagelijke vorderingen gemaakt in zake de toepasste wetenschapen. Aldus kan ons niets meer verbazen in het domein van radio, auto, vliegmachien en electriciteit in 't algemeen. De techniek heeft daar wonderen verricht in toepassingen van alzijdigen aard. En welken graad van volmaaktheid deze toepassingen der electrieke wetenschap thans ook moge bereikt hebben, toch zijn wij overtuigd, dat al wat wij vandaag op dit gebied als de perfektie bewonderen, binnen korten tijd als oude rommel zal worden in 't hoekje geplaatst. Zoo is het in de laatste jaren gegaan met de radio, met de film. Is uw radiotoestel van 1930 niet reeds verouderd. Is de klankfilm niet als het stamelen van het kind tegenover de huidige volmaaktheid? En heeft professor Piccard niet de weg gebaand voor stratosfervliegmachienen met snelnetors van 600 kilometers per uur?

Thans staat er op radiogebied weer een heele omwenteling voor de deur. De ingenieurs en de natuurkundigen hebben tot hiertoe alle middelen opgespoerd om den perfekten « accumulator » te vinden. De « accus », zooals het in den volksmond luit, zijn van kapitaal belang. De accus die wij tot nu toe bezitten zijn « loodaccus », zeer zwaar, gevuld met gevaarlijk bijtend vocht, snel vervleighaar, vlug uitgeput, kostelijk van onderhoud, hinderlijk.

Een Fransch kloosterling, de Eerwaarde Broeder Ciro, professor in een technisch instituut in Chili, heeft een nieuwen « accu » uitgevonden, de iodiumaccumulator: hermetisch gesloten, zonder gevaarlijke vochten, licht, duurzaam, goedkoop, welke electriciteit naar beliefte levert!

Uitwendig is die nieuwe accu een eenvoudig zinken tube, gelijk eene pile van eene chemische zaklamp. In het midden van die tube steekt eene electrode in steenkool, zijnde de positieve en de negatieve polen, of het hoofdbestanddeel der batterij. Deze is omringd door een koolagglomeraat met eene oplossing van zinkiodure.

Het toestel is volstrekt waterdicht en zonder gevaar. Het vergt geenerlei onderhoud. Men kan het laden en ontladen bij om 't even welk regiem, zelfs bij kortsluiting. Het kan dus door iedereen ter hand worden genomen. Deze accu is wat grooter dan de loodaccu, doch is veel lichter, bij zoover dat men er reeds aan denkt met deze accus electrieke automobiels te maken, licht en snel, en zonder naphteverbruik. Ook de vliegmachienen zouden er door gedreven worden. Wat de radio betreft hier beweert men licht de ontzagelijke voordeelen der uitvinding.

Door zijne uitvinding heeft Broeder Ciro de menschheid een onschatbaren dienst bewezen en de toegepaste wetenschappen mijlen ver vooruit gebracht.

Wat er toch allemaal uit een « klerikaleloper » kan komen! De mannen van het licht » krijgen hier weer eens een schoone les van een eenvoudig « Broerken ».

— « St-Niklaas » afgeranseld. — MEN HAD HEM VOOR EEN DIEF GENOMEN. — Een landbouwer van Fünes-les-Raches, bij Rijsel, August Anneron, 63 jaar, wilde bij het Sinter-Klaasfoest de kinderen van het dorp eene schoone verrassing bezorgen. Zeeder aan iemand iets te zeggen had hij zich verkleed in Sint-Niklaas en drong aldus in de woningen. Doch, daar hield men hem voor een verkleeden dief en Sint-Niklaas werd terdege afgeranseld. Zijn zoon had de grootste moeite om hem te beschermen en de boeren hunne vergissing te oeen inzien.

— Een droevig bilan. — DE « CHARTREUSE ». — Ongeveer dertig jaar geleden (1903) maakte de Fransche Staat zich meester van het beroemde klooster La Grande Chartreuse bij Grenoble. Dit geschiedde tijdens de opheffing van de kongregaties en de likwidearing der kloostergoederen onder het regiem van Combes, onzalger gedachtenis.

In de Fransche pers, vooral in de katholieke, is sindsdien herhaaldelijk betoogd, welke slechte zaken de Staat met de overname van het klooster gedaan heeft.

In haar nummer van 24 Maart komt een blad, naar aanleiding van een nieuwe toelage welke op de begrooting van dit jaar voor het ondorhoud van genoemd klooster is gevraagd, opnieuw op deze aangelegenheid terug. Op de eerste plaats wijst het blad erop, dat door de verbeurdverklaring den Staat de belastingen ontgingen, welke anders door de monniken werden opgebracht. Volgens een in het jaar 1924 in Colmar verschenen vlugschrift « De kulturkamp in Frankrijk », betaalden de monniken jaarlijks het aardige sommetje van 270.000 frank aan belasting.

De grootte van dit bedrag wordt op de eerste plaats verklaard door de belasting, welke geheven werd op het produkt van de wereldberoemde likeurfabriek van het klooster. Zoo kan het blad den Staat tevens verwijten, dat hij door de verjaging der kloosterlingen Frankrijk van een bloeienden handel heeft beroofd. De likeur van het klooster, De Chartreuse, heeft een geschiedenis van eeuwen. Het erste recept dagtekent uit het jaar 1605 en is afkomstig van maarschalk d'Estrée. In 1757 werd het door den apotheker Gérome Maubec verbeterd. Na hun verdrijving uit het klooster verplaatsten de monniken hun likeurstokerij naar Spanje.

Tenslotte heeft de Staat door de verjaging der monniken het gebied van Savoye beroofd van de uitgebreide weldadigheid, welke het klooster beoefende. Het « Iuerum eta-ans », de winst, welke is opgehouden, is dus aanzienlijk. Daarbij komt echter nog een aanzienlijke onstaande schade, namelijk door de onderhoudskosten, welke het bezit van het leege klooster medebrengt. De toeristen beklagen zich over den slechten toestand, waarin het kloostergebouw zich bevindt. Op de begrooting van dit jaar is thans een bedrag van 252.800 frank uitgetrokken voor de gedeeltelijke verbetering van de houtm betimmeringen en de daken. Volgens den bevoegden parlementairen opsteller van het blad zou de geheele herstelling van het klooster, gezien zijn tegenwoordigen staat van verval, tien miljoen frank vragen. Dit is de weinige roemvolle balans van een dertigjarig bezit van de Grande Chartreuse.

AMERIKA

Roosevelt vrijmetselaar. — De nieuwgekozen president der Vereenigde Staten, M. Franklin Roosevelt is vrijmetselaar en lid van de Holland-loge nummer 8 in New-York. Hij is, zooals bekend, een verre bloedverwant van den in 1919 overleden president der Vereenigde Staten M. Theodoor Roosevelt, die evenmeens vrijmetselaar was en behalve lid van zijn eigen loge ook nog eerelid was van de Rienzi-loge in Rome. Onder deze omstandigheden is de begeesterung, waarvan de vrijmetselaars thans vervuld zijn, begrijpelijk daar thans het gewichtigste ambt der Vereenigde Staten door een logeman is bezet. Men moet niet vergeten, dat er in Amerika bijna vier miljoen vrijmetselaars zijn, die met al hun broederschappen een geweldige propaganda-aktie voor M. Roosevelt hebben gevoerd. Daar komt nog bij, dat er een groot aantal verenigingen zijn in Amerika die groote verplichtingen hebben jegens de vrijmetselarij. Daartoe behooren vooral de instellingen van liefdadigheid der Joodsche vrijmetselaars, de Varende Gezellen, die in Amerika alleen reeds twee miljoen leden tellen, en bovendien nog een groot aantal vereenigingen, die recht- of onrechtstreeks van de loge afhankelijk zijn.

Heel dit uitgebreide verkiezingsapparaat werd in werking gesteld voor de kandidatuur van M. Roosevelt. Daarmee is het raadsel van de nederlaag van M. Hoover ook voor een groot deel opgelost, daar M. Hoover geen vrijmetselaar is en bij geen enkele loge staat ingeschreven.

Hiermee schijnt ook de uitleg gevonden, waarom M. Roosevelt er aan denkt de sovjets te erkennen.

GRIEKENLAND.

Zonderlinge gevangenis. — EENSGEZINDHEID TUSSCHEN BESTUURDER EN